

Alle slags
Trykksaker
får De hurtig
billigst og
best fra
Lofotposten.

Lofotposten

— HELE NORD-NORGES AVIS —

Nr. 131

Grunnlagt av Joh. E. Paulsen.

Svølvar mandag 10. juni 1940.

Redigert av Johan A. Paulsen.

45. Årg.

Norge har opgitt kampen.

Klokken 24 inatt blev vaapnene nedlagt og fiendtlighetene innstillet.

Kongen og regjeringen har flyttet ut av landet.

Tragedien.

Igår rakk ikke vårt frie, rene flagg til topps. Det stannet på halv stang. Et sorgens budskap blev gitt til det norske folk fra kongen og regjeringen: Norge har opgitt kampen. To måneder etter krigens utbrudd har vi måttet erkjenne fiendens overmakt og strekke våben. Klokken 24 inatt blev fiendtlighetene innstillet.

Tragedien har rammet vårt folk, tungt og smertelig. Nokså tid på samme dag vi for 35 år siden fikk løst unionens bånd og gjenvant vår hele og fulle selvstendighet fattet våre statsmakter beslutningen om å opgi friheten og "Rune" oss inn under fremmed styre. Det gjør det hele enda tyngre. Men det var ingen vei forbi. Vi ser det nu. Fortratt kamp var spillet liv og verdier.

Proklamasjonen fra kongen og regjeringen sier det som skal sies i dette for Norge så troloste løse øieblikk. Det er ikke mange ordene å fine til. Alene var det umulig for Norge å føre kampen. Vårt land har levet i fred og var innstillet på fred. Krigen kunde vi ikke makte. Vi trodde en tid på seier ved våbenens hjelp. Kanakke hadde det også lyktes hvis de allierte hadde hatt anledning til å yde større hjelp. Men de fikk andre og større oppgaver. Norge måtte stryke.

Vi vil en svært tid møte men forhåpentlig vil det bli mulig bak alle fremmede styngler å bevare vår nasjonale egenart. Det vil bli stillt store krav til hver enkelt nordmanns likevekt og ro. Vi understreker oppfordringen om ikke å begå overlegte handlinger. Ta tingene med sindehelt og fatning. Det er ingen ting vunnet ved overtilt ord og gjerninger. La oss i denne tunge tid vise et inntre, samhold og en reising utad som ikke skal gi anledning til represalier som kan skille oss alle. Motstand nu er berøstløs. Vi er troas alt nordmenn, og vi skal ta fatt på genopbyggingen av alt det som er lagt øde, og gjennom alt vårt virke skal sungen tone. Ja, vi elsker dette landet.

Til seierherren vil der bli rettet en appell om styrktid og rimelighet. Tyskerne kjemper for det de selv mener er rett. Nordmennene har gjort det samme. Tyskland må forstå våre følelser.

Mange staute nordmenn er falt på arena mark. Et land og hav har de stridt for friheten, trofast og tappert. Idag søker vi flagget over deres graver til takk.

Her ligger dei grav i grav fra her og ned til hav som stridde no Gud sign kvar i seg; even som sov der under stein, Gud sign dem, kvar og ein der det er no.

Til Nord Norges civile befolkning!

Vi er trudd i forhandlinger med den tyske overkommanderende i Norge. Det er rimelig som at vår militære motstand opphører i kveld, søndag 9. juni 1940 klokken 24. Vi må da gå ut fra at fra samme tidspunkt opphører også all tysk bombing og tilfartning fra luftens, fra land og fra sjøen. Jeg oppfordrer derfor alle evakuerte til å vende tilbake til sine hjem. Jeg oppfordrer samtidig alle til å unngå enhver handling som kan gi tyskerne anledning til represalier.

Portavertens overkommando, 8. juni 1940.

Otto Ruge, forsvaretschef

Hvis Paris faller

Må det så Italia gå inn i krig?

Hvis Paris faller, vil det være en katastrofe for Europa. Italia vil sannsynligvis gå inn i krig mot Frankrike. Dette vil føre til en total krig i Europa. Det er viktig at vi holder oss til vår politikk og ikke lar oss påvirke av panikk.

Sympatien vokser i Amerika.

Men ingen handling kan man ikke gjøre.

New York 10. juni.

Et amerikansk aviser beretninger om den store utvandringsbølgen som er på vei mot Amerika. Dette viser på den amerikanske befolkningens sympati for Norge.

Stortinget uttalte i sitt siste møte den 9. april at Norges regjering måtte holdes fri og uavhengig under alle vilkår om den så for dette formål skulde måtte flytte utenlands. I samsvar dermed blev det vedtatt i statsråd siste fredag 7. juni at Konge, kronprins og regjering foreløpig skulde ta sitt sete utenfor Norge. Fra statsråd blev det uttendt følgende eroprop:

Til det norske folket!

Kongen og regjeringen har i dette øieblikk sett sig nødt til å flytte sitt sete og sitt virke utenfor landets grenser.

Ved det brutale overfall som den tyske regjering uten varsel satte i verk lyktes det for tysk hærmakt å sette sig fast i Norge og etterhvert legge den største del av landet under sig. De allierte regjeringer, som var i krig med Tyskland, — den britiske, franske og polske regjering, — kom høitinnset Norge til hjelp med menneskap og våben, og inntil nu har det vært mulig å bevare endel av landet for dens lovlige nasjonale regjering.

Krigens harde nødvendighet har tvunget de allierte regjeringer til å samle all sin styrke til kampen på andre fronter, og de har fullt bruk for alle sine folk og alt sitt materiell på disse frontene.

Under disse vilkår er det umulig å holde kampen oppe her i landet mot en overmakt som den tyske. Vår forsvarstyrke, som har kjempet med mot og tapperhet i to måneder, mangler det nødvendige krigsmateriell, særlig ammunisjon og komply, og kan ikke lenger få det. Fortsett kamp vilde bare føre til fullstendig pådegging for de landdeler som enda er frie. For tyskerne sporer i sin krigsførsel ikke så lite de fredelyste byer og bygder som de militære motstandskrefter.

Forsvarets overkommando har derfor rådd kongen og regjeringen til foreløpig å opgi kampen innenlands, og kongen og regjeringen har funnet det som sin plikt å følge dette råd. De flytter derfor nu ut av landet.

Men de opgir ikke dermed kampen for å vinne landets selvstendighet. Tvertimot — de vil holde frem med den utenfor landets grenser. De har det faste håp at de tyske overfallsmenn snart skal bli tvunget til å gi fra sig sitt bytte, og at det norske folket — sammen med andre folk som nu lider under tysk underkuing — etter skal få sin rett og sin frihet.

Norges konge og Norges regjering vil i denne kompens tid være de frie talsmenn for det norske folks nasjonale krav. De vil så langt som det er gjørlig opprettholde det norske rikets selvstendige liv, således at ingen av de rettigheter som tilkommer en fri stat skal bli forspilt. Det vil bli deres oppgave å være om landets og folkets politiske rettsgrunnlag, så vårt fedreland i seiersans stand med myndighet kan tre frem og hevde sin nasjonale frihet.

Det norske stortingspresident står sammen med konge og regjering i denne kamp.

Likeens sjefene for Norges hær og orlogsmåte.

Og til stadfesting på at regjeringen vil være en regjering for hele det norske folk, uten omsyn til gamle parti-grenser, har den idag styrket sig ved utnevning av nye statsråder av ulike partier.

Vi takker alle som i denne tiden har gjort sin plikt mot fedrelandet og kjempet for dets frihet, og vi samler oss i en maning til det norske folk om fremdeles å holde håpet og motet levende i sig gjennom all kuing og trangsel. Vi er visse på at ingen nordmann vil svikte vår frihets sak. Vi roper bare til dere alle: Hold ut i troskap mot vårt dyre fedreland.

Vi som sender dette eropropet til dere i denne stund, vi er nødt til å forlate Norges grunn, vi er bestemte på at sette alle våre krefter, vårt liv og alt vi elsker inn for Norges sak. Vi tror på at vi snart skal få komme tilbake til et fritt og selvstendig Norge, og vi håper vi skal kunne gjøre det med ære. Den tanken som skal bære all vår gjerning derute, og som vi vet vi har sammen med alle som blir heime, den ligger i ordene: Love Norge! Alt for Norge!

H A A K O N.

Johan Nygaardsvold.

I statsråd den 7. juni blev bankchef Arne Sunde og landbruksutnevning, gårdbruker Anders Fjellstad utnevnt som statsråder.

Arne Sunde tilhører som kjent Venstre, Fjellstad Bondepartiet. Av Høire er fra før stortingsmann, major Sven Nielsen medlem av regjeringen.

Fra forsvarssjefen, kommanderende general Otto Ruge:

Dere har lest kongens og regjeringens proklamasjon. Motstanden i Nord-Norge skal opphøre tilfross for at vi idag står ubesjert her. Det er gjort for å spare denne landsdel for ytterligere ødeleggelse. Soldater, matroser og frivillige hjelpearbeidere, i nord og sør, dere har gjort godt og trofast arbeid. Dere kan minnes med ære denne tiden. Takk alle sammen!

Norske kvinner og menn!

Det første avsnitt i vår strid for friheten er forbi. Vi går en svært tid imøte nu i et hørtatt land. Men krigen fortsetter på andre fronter. Nordmann er med i striden der. Den dag kommer da dere atter kan seise hodet. Vent på dagen. Vent med ro og tålitt. Gipt ikke noe uoverlagt som kan gi erobrerer påkudd til represalier. Glem ikke den tiden da vi stod sammen med våben i hånd. Glem ikke dem som gav sitt liv i striden, eller dem som følt som uskyldige offer for flyngrepene. Vi som har stått sammen i striden har lovet hverandre at vi ikke skal gi oss før vi atter kan heise vårt frie, norske flagg som frie kvinner og menn. Dette løfte vil bli holdt, kanskje ikke av mig som må regne med heretter å være i erobrerens makt. Men de som fortsetter striden utenfor Norge og dere som er unge vil innfri løftet når dagen kommer. Hold ut og hold sammen inntil da som dere har gjort det hittil. Vent og tro, og husk det gamle ordet: Vår Gud han er så fast en berg.

Forsvarets overkommando den 9. juni 1940.

OTTO RUGE,
forsvarssjef.